

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ

EDICIÓ DIÀRIA	
Barcelonina	3 Ptas.
Península Ibèrica	7 Ptas.
Amèrica Llatina	10 Ptas.
Altres països	15 Ptas.

ANY XLV—NÚM. 15.565—PREU: 10 CENTIMS

El programa de una nova...
antigues vistes, noves...
quietud, totom a l'interior...
modest de cada dia a les...
cotes no morideres

LES ESTRANYES ADHESIONS

En una ciutat catalana, del nom de la qual no ens volem recordar, hi havia un alcalde més o menys popular, de procedència republicana. Home actiu, intrigant, sabia suggerir les multituds, i s'havia fet senyor del municipi. Acabava de perdre els antics republicans; però amb un esperit més aviat esmerçat que obert, mantenía relacions amb altres elements polítics i no polítics, els quals no eren precisament d'idees esquerristes.

El republicanisme d'aquest alcalde s'havia anat descolorint en els darrers anys, sobretot des de la seva pujada a l'alcaldia. Tanmateix per republicà era tingut, i als republicans dirigia. Quan venien eleccions, feia servir per a les seves combinacions complicades la força del republicanisme local.

Va arribar el dia que un cop d'espasa feu caure l'emposat de la política madrilenya imperant a Espanya des de la restauració borbònica. Vingueren nombroses adhesions als autors del pronunciament. Entre aquestes adhesions n'hi havia que eren lògiques, perfectament comprensibles, puix que responien a un sentiment o a un convenciment, discutible si es vol, però sincer. Hi havia, també, alguna que altra adhesió estranya. Entre les estranyes adhesions ens crida l'atenció la de l'alcalde més o menys popular de l'ahudida ciutat catalana.

A despit del descoloriment gradual del seu republicanisme, aquest home mantenia un cert to liberal, democràtic i socialista. La base de la seva força local eren les classes populars, i especialment la classe obrera. Això és contradeia fortissimament amb el text de l'adhesió que adreçà als elements triomfants, i que esbombà per tota la premsa. Cap soment, cap Cambra de la Propietat, del Comerç, de la Indústria o de l'Agricultura, no feu un acatament més reverenciós ni digué uns paraules més admiratives als generals que enfonsaren el règim vell. L'alcalde de tradició republicana es passava als rengles de l'anomenat règim nou.

La major part de la gent, en aquella ciutat, atribuï el canvi d'orientació política a l'agitació excessiva, verament gimnàstica, que havia anat adquirint l'alcalde famós. Potser alguns maliciosos l'atribuïren a la necessitat d'estar bé amb els nous governants. Però poques setmanes després la destitució general dels Ajuntaments donà la clau del misteri. En el moment de traspasar l'alcalde sortint les seves facultats municipals, es pogué veure que a la caixa hi faltava alguna cosa...

No volem entrar en el judici d'aquest fet. La qüestió està avui en mans del jutge, i l'alcalde entusiàsticament adhesionat a la presó. No li volem cap mal. No escrivim personalment contra ell. No tenim altra finalitat que la de cridar l'atenció sobre els mòbils que poden tenir algunes adhesions a una mica estranya que ha rebut el Directori Militar. Creiem que els governants i les autoritats d'ara són els més interessats a distingir les adhesions autèntiques d'aquelles altres que amaguen inconfessables mòbils.

Després dels incidents esdevinguts, apareix ben clara la maniobra de l'ex-alcalde empresonat. En produir-se el canvi radical de la situació política, va comprendre que podia ésser rellevat de l'alcaldia. I tement que en deixar la vara sortiria a la superfície coses que fins a aquell moment havien estat ocultes, intentà guanyar-se les simpaties dels homes del nou règim amb una humil i fervent adhesió. La forma com es realitzà el canvi d'Ajuntaments i d'alcaldes va fer inútil la tortuosa maniobra.

Aquest exemple al·liconador ens fa pensar en els mòbils d'algunes altres adhesions estranyes. A aquells homes que, responent a una convicció, expressen llur conformitat amb l'actual règim, se'ls podrà discutir una tal actitud, però se'ls ha de reconèixer l'honestat personal. No és aquest el cas dels qui voldrien trobar en l'adhesió especials avantatges. Per això nosaltres ens posem en guàrdia quan veiem algun gros industrial de tradició democràtica fent reverències davant els que ara molen, o alguna empresa periodística que ha canviat en sec de color, pensant més, probablement, en les partides de l'Arancel de Deanes que en la glòria i la grandesa de l'Estat espanyol.

Converses filosòfiques

Abans d'ahir arribà a Sitges un oficial del governador civil, senyor Llorens, amb un nostre lector: la substitució de tornar per retornar. El català, en efecte, abunda en casos de tornar i de tornar. No sabem veure quin avantatge té aquesta substitució de tornar per retornar, que perill a l'èsser sistemàtic.

Seguint el verb retornar per significar tornar els sentits a una persona després d'haver estat desmai, etc., no ens sembla arriscat de reprendre aquest verb per significar el verb tornar. Els de tornar com a sinònim de tornar pot ésser donat lloc a frases equívokes.

No serà de massa que recordem que retornar, amb la seva significació actual, es troba ja en la llengua antiga: "tornaren-li aigua en la cara efrenant-li los braços fins que fou retornat".

P. Fabra

LA SITUACIÓ A EUROPA

Davant de la Conferència d'Amsterdam, el mariscal de Foch ha informat, declarant que Alemanya torna a emprendre els seus intents, proposant el seu armament, proporcionalment al dels aliats i minuant a més de les seves pròpies fabricacions les manufactures russes.

El Polonès ha pronunciat a la Cambra francesa, el seu famós discurs, obrint el debat sobre política estrangera, afirmant la voluntat d'Europa.

LA INQUIETANT PERIFERIA GERMANICA

El quarter general separatista

Notícies de la República del Rin, donades pel Secretariat L'embrió d'un nou Estat

(Del nostre enviat especial)

COBLÈNÇA, novembre.

Els separatistes tenen gairebé totes les ciutats de Rhenània ocupades. La capital de l'Estat en formació és Coblència. Coblència és la capital històrica del país i la capital de Rhenània, en tant que província prussiana. És una ciutat molt fina. Quan hom passeja pel moll sobre el Rin que té Coblència, arriba a la confluència del Rin i del Mosel i contempla el paisatge que s'estén davant l'espectacle enorme del kaiser Guillelm el Gran, sembla no sé per què, que hom es troba a la punta del cor d'Europa.

Els separatistes s'han instal·lat al palau del Govern provincial. És un edifici enorme, fosc, fet expressament pels buròcrates. Davant del palau s'obre una gran plaça, en forma de ventall, travessada en sentit perpendicular a l'edifici per una avinguda plena de distinció. Aquesta plaça és, en realitat, l'oficina de reclutament i d'exercitació de les bandes separatistes. S'hi vivaqueja de dia i de nit. Els escamots hi mengen el ranxo i hi cobren la paga. S'hi reparteixen gorres verdes. Hi ha el natural element femení que segueix a tot ramat humà. La visió d'aquest ramat és pintoresca i lamentable. A jutjar per les aparències, els separatistes són el pitjor de cada casa. I el palau té un to indolent. Veure aquests edificis severos presos d'assall per la xusma, és sempre una cosa que produeix una certa impressió.

La planta baixa i els dos primers pisos del gran edifici estan dedicats a caserna. Entre el segon i el tercer pis hi ha la nova República. Hi ha una mena de golfes espanyols. En aquestes golfes hi ha la seu del Govern provisional. Hem seguit tot l'edifici. Hi ha un desordre completament revolucionari. Era un rusc de buròcrates ordenats i n'havien fet un quarter revolucionari. No ha quedat cap arxiu, ni paper en el seu lloc. La veritable característica del palau és que està envoltat amb el paper de barba dels expedients de tot ordre que reposaven als prestatges. Donen un pas i ja heu trepitjat un expedient d'expropiació forçosa o d'aprofitament d'aiguïns. És magnífic. Pel darrere, les cadenes serveixen per posar-hi roba i el penjador-robes per suspendre-hi els atells encarnats del menjar i beure. Sobre les antigues taules de treball, els separatistes s'hi renten la cara, amb galledes.

A les golfes hi ha, tal com diem, el Govern provisional. Quan s'acaba l'entrega, que és a l'extrem dret de l'edifici es troba un corredor llarg i fosc. A banda i banda hi ha petites habitacions. Cada ministeri en formació n'ocupa una. A més a més dels ministres, que és rar no trobar-los anar aforats pel corredor, cada ministeri té un secretari i una mecanògrafa. Al fons del corredor hi ha la secretaria general i el despatx de Matthes. El secretari general

de la república, Mühlens, és un jove d'una trentena d'anys, flac i afinat com el nostre Soldevila, que coneix bé el francès. Mühlens és un rhenà que ha viscut fins ara de la correspondència de l'Agència Havas al Rin mitjà. Mühlens té dos o tres oficis de secretaria i és l'introduïdor prop de Matthes. L'efecte que fa, tot plegat, és que és una cosa de quatre amics.

Aquest és l'embrió administratiu i burocràtic de l'Estat en formació. L'embrió polític és el següent: el cap del Govern és bicel·lar i la funció de cap té la feina organitzada d'aquesta manera: el Dr. Dörfler (de professió funcionari judicial de carrera) és al davant dels Afers Estrangers; Matthes (periodista, redactor en cap d'un diari de segon ordre de Düsseldorf), és cuida dels Afers interiors. Aquests dos caps porten el nom de plenipotenciaris de la República Rhenana. Aquests dos plenipotenciaris són, a més a més de representants de la República, presidents del Consell de Ministres. Aquest consell està format per Wolterhoff, advocat, economista, ministre de Finances; Kremers, capellà catòlic, ministre de Cultes; Simon, propietari important, ministre de Províncies i de l'Agricultura; Dr. Liebing, magistrat, ministre de l'Interior; Marx, arquitecte, ministre del Treball públic; Rock-pfeiffer i Hansen, ministre de Comunicacions. El ministeri de la Guerra està amb el nom de Liebing, militar de carrera, comissari per a les milícies. Hi ha, a més a més, en formació un ministeri d'Afers Estrangers, del qual se n'encarregarà Von Melsen, i una ombra de diplomàcia per parlar amb Berlín. Fins ara, les poques i indistinctes converses que la república en formació ha tingut amb Berlín, han estat per mitjà del comte Spee.

Actualment, el moviment separatista té 7.000 homes mobilitzats, en peu de guerra podrien dir; però, segons el secretari de la nova república, se n'hi poden posar si convé 80.000. El moviment troba la màxima resistència, per un cantó, en els nacionalistes; per l'altre, en els comunistes. Dels nacionalistes, no se n'espera res, naturalment. En canvi, s'espera compravenda a la resistència obrera. S'està fent una obra d'aproximació del moviment als obrers, ergant cuines populars, repartint subsidis de tot ordre. Està en projecte el pagament d'una indemnització als sense treball; però — ens ha dit el secretari — nosaltres volem que aquests obrers facin alguna cosa. El nostre moviment és anti-marxista. No som socialistes — ha dit encara — però som social. El moviment separatista — finalment — és un moviment de la burgesia, que des del punt de vista social reacciona contra la política de Berlín, la qual, durant la resistència passiva, ha demoralitzat la classe obrera, mantenint-la sense feina.

Al quarter general del separatisme es té, naturalment, la impressió que el moviment ha triomfat i l'Estat es pot donar per fet. La nostra opinió — ens diu encara Herr Mühlens — és que a la Rhenània pròpiament dita no s'intentarà la cap més cop de força, perquè tot està guanyat. En canvi, és possible, és segura, una penetració i ocupació del Palatinat i de la conca de la Rur per part dels separatistes.

La impressió més clara que ens tren d'una visita al quarter general separatista és que els caps tenen la convicció que el temps treballa per ells. Arribarà un moment — ens fa l'efecte que pensen — que el rhenà, que avui manté una reserva hostil davant del moviment — no tindrà més remei que triar entre França o la República del Rin. I la seva posició davant de Rhenània és curiosa: donen com a real la presumpció que tots els rhenans són separatistes i obren com si ja fossin separats.

El pròxim article: La nova República Rhenana explicada per Matthes. Interviu amb el cap del nou Estat.

La premsa italiana i la visita del Rei d'Espanya

La "Stampa", de Torí, creu que el veritable interès de la visita del monarca espanyol a Roma, consisteix, sota el punt de vista polític, de la possibilitat que el viatge coincideixi amb una nova orientació de relacions entre Itàlia i Espanya. Hom ha dit, a propòsit d'això, que els eventuals acords que es prenen en aquesta circumstància assenyalarien noves directives en la política italiana i mediterrània, però aquestes afirmacions han d'ésser considerades a benefici d'inventari. Certament, segons la "Stampa", el general Primo de Rivera acompanyat del rei espanyol, les converses i els canvis d'impressions que tindrà amb el senyor Mussolini poden ésser el preludi d'algunes

amigables relacions entre els dos països. Són coneguts les idees del senyor Mussolini en relació al lloc que Itàlia ha de mantenir dins de la política mediterrània, basada en un programa concorde; des d'immèdit pot arribar en les presents circumstàncies. El nou problema de la situació política de la Mediterrània, no pot ésser resolt a l'esquena d'Anglaterra i de França. Per això és bastant dubtós que, mentre la situació alemanya mantingui l'Europa en la tragèdia, Itàlia i Espanya s'aventurin en una solució pròpia del problema mediterrani.

Es clar — continua escrivint el nostre enviat — que la visita del rei d'Espanya intensificarà l'amistat que lliga els dos països i condarà a nous acords econòmics de certa importància. El Govern actual ha contribuït amb algunes proves, com a exemple, per simpaties en la política italiana i espanyola. La trobada de Espanya d'una comissió pròpia del senyor

DESPRES DELS CONCERTS PAU CASALS

Aquests concerts de tardor que acaba de donar l'orquestra Pau Casals tenen una transcendència superior a la d'un esdeveniment musical.

Raons diverses els fan assenyalables: a l'entorn del gran músic català ha girat durant les setmanes primeres de tardor l'actualitat en l'ordre de les arts de la nostra terra; els prodigis de la seva orquestra han arribat a les multituds, han estat duts a les sales de concert de les barriades, han sorpres el públic divers que visita una Exposició i, més enllà de Barcelona, les ciutats catalanes, no tan assejades com la nostra per múltiples manifestacions de l'art que poden les ones distants de les altres, també aquestes ciutats, quietes i denses, han fruit, per obra del mestre, l'extensió del més bell benefici de la capitalitat. I encara aquesta vegada, al regal de l'esperit que primavera i tardor ens ofereix En Pau Casals, acompanyant-se de figures eminents del món musical, hi ha participat la nostra primera institució nacional: l'Orfeó Català.

Però més que altra cosa, cal remarcar-ne la significació. En aquests temps de Quaresma en el calendari de la pàtria, manifestacions de cultura com ens han donat l'orquestra Pau Casals i l'Orfeó Català retornen una mica l'esperit i se'n ofereixen com a lliçó, que cal aprofitar.

Pensem en el nostre poble treballant per tots els ferments de l'anarquia, avui, però, de deixar-se guiar, dretament, i rígid, i Què al mateix temps, propens a totes les suggestions. Camp, com pots d'altres, feril per a tota mena d'experiments. Uns setges de decadència i uns pocs lustres de renouament no acompanyat fins ara d'instruments de govern propis han desfermat els vincles que donen cohesió als pobles i han lleigat les gents nostres a moviments contradictoris i han fet possible a la nostra terra totes les desviacions i que apareguen-

sin en ella tots els flagells de pobles. I, no obstant, en pocs països l'instint popular s'ha mosstrat d'una manera més viva i amb un sentit de major capacitat que entre nosaltres. Els amics que regelen l'Escola del Treball i les Escoles d'Oficis poden donar-ne bon compte.

En l'ordre de l'educació artística, aquest sentit del nostre poble ha culminat en l'obra de l'Orfeó Català, que, ultra el valor social, té un valor directe, musical, indiscutible. En aquest cas, els elements amb els quals s'havia d'operar han trobat una clara intel·ligència rectora i una voluntat ardent en la persona d'En Lluís Millet.

L'obra d'En Pau Casals en la formació de la seva orquestra, amb un procés divers, amb circumstàncies amb elements diversos, ens porta un altre cas que pels resultats pot posar-se paral·lel al de l'Orfeó. Amb els concerts darrers ha obtingut la seva màxima consagració, després d'haver passat per proves dures sense alterar el propòsit que forma el seu fundador. Veient amb la fe i amb voluntat decidida les insinuacions i les provocacions expressades de frases que els impedeixen, l'adherència de bona fe, ja llançaven. Als pocs anys dels primers assaigs, superat el perill de deflacció en els moments crítics, l'orquestra Pau Casals té completament guanyat el nostre públic, fins a constituir els seus concerts un esdeveniment peribidic i té un valor universal que permet parlar de pròximes presentacions a les grans capitals d'Europa.

El coronament magnífic que en la tasca de fins ara ha tingut el mestre, l'encert d'acordar-hi els prestigis i la glòria legítima de l'Orfeó, presenta un guany conquisit, una altra possibilitat a més a més d'altres glòries destinacions si encara cosa els homes directores tenen el senty clar i la voluntat infrangible.

En aquests sentit, la significació que per a tots ha de tenir l'obra del gran músic és tant alta com la seva valor artístic.

Full de dietari

COSES D'ANGLATERRA

Ara que al nostre país no hi ha eleccions, ni sembla que n'hi hagi d'haver aviat, tal vegada és inoportú de retreure una anècdota relacionada amb el sufragi.

Tant-se val. Si ens limitàvem a parlar de coses poc oportunes, aviat ens moriríem de pena.

Sota el títol de Fair play que, al capdavant, no vol dir altra cosa que joc net, "L'Europe Nouvelle" ens assabenta que a Anglaterra ha esdevingut un cas insolent: insolent a França, insolent a Espanya — de delicadesa política. El sensacional discurs del general Smuts, líder liberal de l'Àfrica del Sud, iuo tramés per telegrafia sense fils a tots els abnats, de manera que abasta una difusió enorme.

Dos dies després, el cap del Govern anglès, Mr. Stedey Baldwin, pronunciava un parlament, en el qual venia a fer una cosa tan important com definir el programa del partit conservador. La T. S. F. romangué muda. La paraula del Primer ministre no sortí de les quatre parets del local on fou emesa.

Naturalment, els diputats del partit van admirar-se d'aquesta diferència de tracte i realitzaren una gestió vers el Postmaster general. El Postmaster respongué: "Heu completat el Reglament. Només els grans discursos polítics tenen tot l'èsser cançons per la telegrafia sense fils, i el mateix Mr. Baldwin advertí al seu auditori que no anava a fer un gran discurs polític sinó una simple allocució".

Ara veieu si això és tot esdeveniment? Els gaires països del món. Els Postmasters de les nostres latituds, que, fet i fet, corresponen al ministre de la Governació, mai no tindrien la ingenuïtat o la delicadesa de creure que un discurs del President és una mera allocució. Ingenuïtat d'ésser escampada per tots els procediments reglamentaris i anti-reglamentaris. Recordeu les "Molteses" i atzagades comeses en les darreres eleccions, que per llur magnitud, ja podien fer-se preveure que eren les últimes.

El ministre anglès, per delicadesa, s'abstingué d'empènyer per la propaganda els serveis públics i a més a més, consentien que els emprin els adversaris.

Si algun dia es repren dins l'Estat espanyol el costum d'eleger uns Corts mitjançant sufragi i hi ha a la nostra un autèntic desig de lluar, no cal que es expliqui recentment

El programa de una nova...
antigues vistes, noves...
quietud, totom a l'interior...
modest de cada dia a les...
cotes no morideres

DE RUSSIA

**MALGRAT RENAIIXEN LA
FAM AL VOLGA ELS SOVIETS
SEGUEIXEN EXPORTANT
CERREALS**

Moscou, 16. — Regna de nou
 la fam a la regi6 del Volga.
 Es' troba afectada per la mi-
 seria el cinquanta per cent de
 la poblaci6.

Malgrat aquesta angixosa situació, el Govern dels soviets continua exportant grans quantitats de cereals amb l'objecte

El diari "Izvestia" diu que diàriament arriben a Moscou mil·lions d'italians en condicions indignes, qui morien per la

**ELS SOVIETS PRENDRAN
PRECAUCIONS CONTRA ELS
ATEMPTATS**
Reval, 16.—Segons una informa-
ció de Moscou, la direcció política
soviètica (Antic, Trotski) proposa

Consell de Comissaris prendre mesures entre burgesia com a mesura de precaució contra la renovació d'atemptats anàlegs al que fou víctima Vorovski a Lausana. Aquesta

L'AMBAIXADA DE FRANÇA

AL VATICÀ
Roma, 15. — Al Vaticà es considera segur el nomenament del senyor Paulist, encarregat d'Afers de França.

prop de la Santa Seu, com a
ambaixador de França al Va-
ticà en substitució de M. Jon-
nart.

15 d'agost de 1865. Es llicenciat en Lletres i en dret i ha ocupat diversos importants càrrecs diplomàtics, entre ells

el de ministre plenipotenciari a Cristiania i a Budapest i encarregat l'any 1920 d'una dels cada missió a Roma.—Radio.

ELS PRESSUPOSTS DEL

PARIS. 16. — En la sessió
d'ahir, la Cambra s'ocupà de
discutir els crèdits destinats a
despeses d'ocupació de França.

COMMUTACIO DE LA PENA
DE MORT ALS SOLDATS QUE
ATEMPEREN CONTRA EL
ENEMIG

Orleans, 16.—El president de la República ha commutat per la de treballs forçats perpetus la pena de mort pronunciada l'onze d' juliol darrer pel Consell de Guerra d'Or-

leans contra els soldats Roger^{res}
Maury i Valleron, autors de l'atemp
tat comès contra el tinent Lacarrie
re, en l'express de Nancy.

LA VAGA DE MINAIRESI A. FRANCIA

París, 16. — L'ordre de vègi del
minires donau per la Federaci
Unitària ha estat poc secundari, ex
cepte els districtes del Loira i de
Gard, on el troba't a les mines h

UN PROJETE DE CONVENT
ANGLO-AMERICA

Washington, 16. — El ministeri d'Estat ha somès al Govern britànic un projecte de conveni que dona als Estats Units iguals avantatges comercials als antics territoris alemanys. Notablement, sota el mandat de la

Gran Bretanya que els que tenen el
dientins. Aquest projecte està redac-
tat segons els principis del tractat de
Rap de 1920, conclòs entre els Es-
tats Units i el Japó.—Radio.

TRACTAT ITALO-IUGOSLAV
Belgrad, 16.—El diari "Vreme" anuncia la formalització d'un tractat italo-iugoslau respecte de l'importació de...

EL NOU MINISTERI PORTUGUES PREN POSSESSIO

Li s'ha, 104. — El nou ministeri, qu
dein, es presq' arà a la Camba, d
ires possessió
Anfós Costa ha sortit cap a l'es
tange r. — Havaç

més han quedat interrompudes
—Havas.
UNA AGRÉSSION A DORTMUND
UN ALEMÁN MORT : QU

Dusseldorf, 16. — Cinc indi-
vidus alemanys intentaren ahir
assaltir i a l'encar un acanton-
ment a Dortmund, agredint i
sentinella francesa, el qual vol-

testà a trets, muntant-ne un
dotenint els altres, gràcies
l'auxili d'altres soldats francs
nos que van acudir al
vas.

El cosol de l'Uruguay ha confirmat la notícia.
EL PROCÉS PER L'ASSASSINAT DE L'ACTRIU ROBLES
Algeria. — Ha arribat el coronel d'infanteria, senyor Lledó, jutge permanent de causes, amb l'objecte d'evacuació diligència en el procés d'assassinat de l'actriu Robles.
Es reproduirà el fet en el mateix escenari del teatre Cervantes, lloc del crim.
També ha arribat l'advocat defensor del comandant de cavalleria, En Carles Verdugo, assaïat de la seva dona.
ELS DELEGATS DE LA CAMBRA DE LA PROPIETAT DE CATALUNYA
Es troben a Madrid els delegats de la Cambra de la Propietat de Catalunya i Balears, amb l'encarrec especial de presentar la ponència aprovada pel ple de la Cambra de Barcelona a l'Assemblea nacional d'aquestes corporacions.
GRANADA VOL ESSER CAPITAL
Granada. — En el despatx del president de la Diputació s'han reunit els representants de les forces vives, per tal de demanar al Directori Militar que concedeixi a Granada la capitalitat de l'Andalusia Oriental.
Van redactar un document en aquest sentit.
LA "HERMANA GALLEGA"
Corunya. — Han arribat a aquesta ciutat el marquès de Quintana i el comte de Castela, en viatge de propaganda per Galícia, per tal de constituir un gran organisme regional que se'n dirà "Hermana Gallega".
Va tenir lloc una reunió, a la qual assistiren algunes personalitats de la localitat.
Ha estat nomenat president de la Junta N'Anís Cano.
L'ESTAT D'EN PEREZ SOLIS
Bilbao. — El conegut comunista Oscar Pérez Solís ha experimentat una milloria, dintre de la gravetat.
La impressió dels metges és més optimista.
ALLIBERAMENT DE DOS EX-REGIDORS
Aquesta tarda han estat alliberats els ex-regidors de Madrid En Faustino i En Joan García Revenga.
Han sortit de la presó acompanyats de molts amics que anaven diàriament a visitar-los.
EMPRESONAMENT D'UN ALTRE ALCALDE I LA SEVA DONA
Guadalajara. — Arran de l'expedient instruit per l'Ajuntament de Pozuelo de Calatrava, han estat empresonats l'excalde Castor Sánchez, la seva dona, el comandant Carmel Gómez, i dos regidors.
La detenció està relacionada amb el clarament d'un robatori d'apreni per valor de 80.000 pessetes.
EL POBLE DE MADRID NO AJUDA EL SEU GOVERNADOR
El dia de Tetuan, puntal amb els periodistes, es queixava amb el públic que l'ajuda en la seva campanya contra la caiguda de les subvencions.
El públic va dir: «un excoigut de tiquets als establiments, els quals són els compradors de la qualitat i el pes dels articles de primera necessitat».

EL VIATGE DELS REIS A ITALIA
L'ESTADA A VALENCIA
A l'hora anunciada arribà a València el tren reial.
Els va rebre honors una companya del Regiment de Mallorca, amb la bandera i música.
Esperaven a l'estació totes les autoritats i gran nombre de comissions i personalitats.
En baixar del tren els Reis van donar-se molts visques.
Tots es dirigiren a la capella de la Verge dels Desemparats.
Les tropes no van cobrir la carretera.
Des de la capella van dirigir-se a la Capitania general, on tingué lloc una recepció oficial.
Després visitaren el Museu de Belles Arts, on foren rebuts pel seu director, En Josep Benlliure.
Tot seguit marxaren cap al Palau municipal de l'Exposició, on va celebrat-se l'apat oficial ofert per l'Ajuntament. Van assistir a l'acte tots els regidors i el seuic reial. A l'hora dels brindis el Rei i la Reina van pronunciar discursos patriòtics.
Un cop acabat l'apat, algunes senyoreset ballaren danses típiques.
Més tard tingué lloc a l'Explanada de l'Exposició una revista de sonetets, formant més de 2.000.
Van passar revista el Rei i el marqués d'Estella, acompanyats del capità general i governador, caporals i sub-caporals del Sometent.
El Rei va pronunciar un altre discurs, i fou ovacionat.

EL MEGAFON TE ALGUNA COSA BONA, TANMATEIX
Tallment com si el carrer de les entules no fos prou vibrant de mil sorolls i de mil veus diverses, la megafonia sense fils ha vingut a afegir-hi una vibració nova.
Els alta-parladores, aparells que amplifiquen la veu, transmesa per radiotelefon, l'hechen tot sovint un anucl, un d'scurs de Lloyd George, la cotització de Borsa.
No és estrany passar per una plaça i sentir una veu poderosa que diu, dominant la trepidació dels automòbils i la cridèria dels venedors ambulants: "Els Senyores i senyors, no oblidueu que la vida cara ha desaparegut usant margarines Clarinet, fress cops més econòmica que la mantega!"
Ris que tenen a casa un aparell de radiotelefon, ultra els concerts de la Torre Eiffel o de qualsevol altre cim important, han d'escollir el "Diari parlat", que de cop i volta els engegua la darrera notícia: "Al carrer de Trentaclaus ha estat assassinada una noia de vint-i-tres anys anomenada Clotilde. Sembla que l'assassí és un jove que..."
A Amèrica i Anglaterra el megafon, és a dir, el ressonador de la T. S. F., serveix per anunciar el resultat de les curses de cavalls i dels partits de futbol, de les eleccions i de les regates. Ara imagineu quan aquest invent arribi a Barcelona—alguna dia hi arribarà—com es complicarà la nostra existència, ja no gaire simple. Si ara, cercant amb cura, podeu trobar un lloc on no senti parlar de futbol, aleshores serà impossible de trobar-lo. La veu misteriosa us perseguirà per tot: "Barcelona, 5-Celta de Vigo, 3. La línia davant..."
Alguna vegada el megafon produeix insospitats efectes. No fa gaire, enmig d'una reunió pública, van ressonar aquestes paraules: "Un infant és a punt de morir, a l'Hospital de Great Ormond Street, si hom no li fa d'aquí dues hores la transfusió de sang. L'hospital demana un "donador" voluntari. Són jo, Harris Davidson, metge en cap, el que parlo!"
Tot d'una cinquantena persones, homes i dones, s'alzequen i marxen a corre-cuita cap a l'Hospital per fer la sang demanada pel doctor Davidson.
Reconeguem que això és bonic i que pot ajudar-nos temps a venir a comportar amb paciència les molèsties del megafon.

EL TESTAMENT D'UN BIBLIÓFIL ANGLÈS
Una qüestió singular ha sorgit d'un testament. Un bibliófil anglès, conta la "Frankfurter Zeitung", oficial pensionat per l'administració de les Índies, ha passat els seus darrers anys retirat a una cambra d'hotel, dedicant-se de ple als llibres que constituïen la seva única passió. Per no ésser distret per cap altra ocupació, aquest bibliòfil declinava totes les invitacions que hom li feia. Per tallar tots els ponts amb la vida social creuà el frac tallant com Escipió, creuà els seus vaixelles. Entre els seus tresors hi havia diversos in-quarto de Shakespeare i altres rarses de les quals el món en posseïx pocs exemplars. Els llibres eren tancats en caixes, de les quals el propietari els treia quan volia consultar-los. Però un dia la mort entrà a la cambra del solitari, i aquest tingué només el temps d'expressar la seva darrera voluntat en poques ratlles. El bibliófil anglès havia deixat escrit que els rarsissims in-quarto havien d'esser cremats, per tal com no volia que altres bibliòfils se'n apropiessin i gaudissin de les nombroses notes que ell havia fet al marge.

EL TESTAMENT D'UN BIBLIÓFIL ANGLÈS (cont.)
Tot això ha portat una certa excitació en els medis intel·lectuals anglesos on hom jutja absurd que coses tan rares i precieuses hagin d'esser penjades. D'altra part, però, hi ha la clara i pretesa voluntat del difunt. La batalla dels advocats serà tanmateix interessant de seguir.

L'INFERN SEGONS ELS XINESOS
L'espiritisme, així és l'evacuació dels morts, constitueix a Xina una superstició tan general com ho és per als electors l'evacuació de la U. M. N. durant les eleccions. Els xinesos exposen a propòsit d'això teories, que l'Esdevenidor "L'Esdevenidor", publicada en una correspondència de Xangai, Healsen al, amb els xinesos, algunes sobre l'infern i sobre la mort: "El rei de l'infern es diu Fan-Yang i és a ésser una mena d'empresari infernal, per tal com l'infern està dividit en deu inferns amb rei propi, i cada infern conté setze presons infernals amb diversos suplents, segons els delictes. Aquest rei o Judici infer-

EL TESTAMENT D'UN BIBLIÓFIL ANGLÈS (cont.)
nal, flaqueja l'ordre i captura de les ànimes a punt de morir, així és a l'hora escrita pel difunt en un gran llibre que tenen sempre sota els ulls. El destí de cada home és determinat pel Sobirà, segons les precedents existències (metempsicosis). Les ànimes són judicades, castigades o recompensades. Es de nota que els Judicis infernals tracten amb molt de respecte els difunts nobles i literats. Tots els mandarins del món esperític es remunten els avisos i ordres que els donen els mandarins vivents; així és, hi ha una entesa entre els funcionaris dels vius i els morts; els uns i els altres depenen del Sobirà suprem, del qual ve tota autoritat sobre els homes.

EL TESTAMENT D'UN BIBLIÓFIL ANGLÈS (cont.)
A l'hora de la mort, un o dos satèl·lits infernals presenten al moribund llur mandat de captura, i li separen l'ànima del cos. Sobre la davallada a l'infern hi ha dues opinions: L'una sosté que l'ànima és conduïda a la ciutat de Font-lu a la província del Sze-tsoan, on hi ha un pou que comunica amb l'infern. L'altre diu que l'ànima coberta per una polseguera es troba sense saber com a les regions infernals.

EL TESTAMENT D'UN BIBLIÓFIL ANGLÈS (cont.)
El passatge de la vida a la mort advé sense dolor, encara que el moribund sembla debatre's sovint en l'agonia.

COMPANYIA TRASATLANTICA SERVEIS DIRECTES
LÍNIA A CUBA-MEXIC
El vapor ALFONS XIII sortirà de Bilbao el dia 16 de novembre, de Santander el 19, de Gijón el 20, de Corunya el 21, cap a Havana i Veracruz.
LÍNIA A PUERTO RICO, CUBA, VENEZUELA-COLOMBIA I PAQUÍFIC
El vapor MANUEL CALVO sortirà de Barcelona el dia 16 de novembre, de València el 17, de Màlaga el 18, de Cadiz el 19, cap a Las Palmas, Santa Creu de Tenerife, Santa Creu de la Palma, Puerto Rico, Havana, La Guayra, Puerto Cabello, Curaçao, Sabana, Colón, i pel Canal de Panamá cap a Guayquil, Callao, Molendo, Arica, Iquique, Antofagasta i Valparaíso.

COMPANYIA TRASATLANTICA SERVEIS DIRECTES (cont.)
LÍNIA A FILIPINAS I PORTS DE XINA I JAPÓ
El vapor ISLA DE PANAY sortirà de Corunya el dia 3 de desembre, de Vigo el 4, de Lisboa el 5, de Cadiz el 7, de Cartagena el 8, de València el 9 i de Barcelona el 13, cap a Port Said, Suez, Colombo, Singapur, Manila, Hong-Kong, Shanghai, Nagasaki, Kobe i Yokohama.
LÍNIA A L'ARGENTINA
El vapor INFANTA ISABEL DE BORBON sortirà de Barcelona el dia 8 de desembre, de Màlaga el 9 i de Cadiz el 10, cap a Santa Cruz de Tenerife, Montevideo i Buenos Aires.
Coincidint amb la sortida del dit vapor, arriba a Cadiz el SAN CARLOS, que surt de Bilbao i Santander el dia 11, de cada mes, de Corunya el dia 1, de Villagarcía el 2 i de Vigo el 3, amb pasatge i càrrega per a l'Argentina.

COMPANYIA TRASATLANTICA SERVEIS DIRECTES (cont.)
LÍNIA A NOVA YORK, CUBA I MEXIC
El vapor P. DE BASTUETGUI sortirà de Barcelona el 25 de novembre, de València el 26, de Màlaga el 28 i de Cadiz el 30, cap a Nova York, Havana i Veracruz.
LÍNIA A FERNANDO POO
El vapor CIUDAD DE CADIZ sortirà de Barcelona el dia 15 de novembre, cap a València, Alacant i Cadiz, d'on sortirà el 20 cap a Las Palmas, Santa Creu de Tenerife, Santa Creu de la Palma, les altres escales intermedies i Fernando Poo.
L'ementat vapor enllagarà a Cadiz amb un altre de la Companyia, que admetrà càrrega i passatge dels ports del Nord i Nord-oest d'Espanya per a tots els d'escala d'aquesta línia.

COMPANYIA TRASATLANTICA SERVEIS DIRECTES (cont.)
AVISOS IMPORTANTS. — Rebaixes a famílies i en pasatges d'anada i tornada. — Prèus convenients per cambrors especials. — Els vapors enen instal·lada la telegrafia sense fils i arrells per a les senyals submarines.
SERVEIS COMBINATS. — Per als principals ports del món, admetent pasatgers i càrrega.
SERVEIS COMERCIALS. — La Secció que per a aquests serveis té establerta la Companyia, s'encarregarà del transport i exhibició a Ultramar dels Mostraris que li siguin confiats al dit objecte i de la col·locació dels articles la venda dels quals, com a assaig, desitgin fer els exportadors.

COMPANYIA TRASATLANTICA SERVEIS DIRECTES (cont.)
A LES SENYORES
que siguin un xic intel·ligents en GÈNERES PER A VESTIR-SE i que sapiguin una mica de comptar
ELS OFERIM
Duvelina. — Camussa de llana obrada, doble ample, gènere de molta apariència i gran resultat per a vestits i per a abrics de senyora, assortit en colors ... 5'-metre
Duquesa. — Seda negra de gran relleu, molt efecte i qualitat, negre, garantit, doble ample ... 7'50 "
Cotolet. — Llana molt superior, de 120 centímetres ample, per a vestits usuals i estil sastre, de gran novel·la, a escollir entre dotze colors distints ... 9' "

COMPANYIA TRASATLANTICA SERVEIS DIRECTES (cont.)
NOTA IMPORTANT. — Cada comprador nou que visita aquesta casa es converteix en parroquianet fix, adreçant sempre adonar-se'n. Aquest és el resultat de servir bé i no abusar en els preus.
Corts Catalanes, 646, ENTRESOL, 2.ª (quasi xamfrà carrer de Claris)

EL TESTAMENT D'UN BIBLIÓFIL ANGLÈS (cont.)
El passatge de la vida a la mort advé sense dolor, encara que el moribund sembla debatre's sovint en l'agonia.

EL TESTAMENT D'UN BIBLIÓFIL ANGLÈS (cont.)
El passatge de la vida a la mort advé sense dolor, encara que el moribund sembla debatre's sovint en l'agonia.

EL TESTAMENT D'UN BIBLIÓFIL ANGLÈS (cont.)
El passatge de la vida a la mort advé sense dolor, encara que el moribund sembla debatre's sovint en l'agonia.

EL TESTAMENT D'UN BIBLIÓFIL ANGLÈS (cont.)
El passatge de la vida a la mort advé sense dolor, encara que el moribund sembla debatre's sovint en l'agonia.

EL TESTAMENT D'UN BIBLIÓFIL ANGLÈS (cont.)
El passatge de la vida a la mort advé sense dolor, encara que el moribund sembla debatre's sovint en l'agonia.

EL TESTAMENT D'UN BIBLIÓFIL ANGLÈS (cont.)
El passatge de la vida a la mort advé sense dolor, encara que el moribund sembla debatre's sovint en l'agonia.

EL TESTAMENT D'UN BIBLIÓFIL ANGLÈS (cont.)
El passatge de la vida a la mort advé sense dolor, encara que el moribund sembla debatre's sovint en l'agonia.

EL TESTAMENT D'UN BIBLIÓFIL ANGLÈS (cont.)
El passatge de la vida a la mort advé sense dolor, encara que el moribund sembla debatre's sovint en l'agonia.

EL TESTAMENT D'UN BIBLIÓFIL ANGLÈS (cont.)
El passatge de la vida a la mort advé sense dolor, encara que el moribund sembla debatre's sovint en l'agonia.

EL TESTAMENT D'UN BIBLIÓFIL ANGLÈS (cont.)
El passatge de la vida a la mort advé sense dolor, encara que el moribund sembla debatre's sovint en l'agonia.

EL TESTAMENT D'UN BIBLIÓFIL ANGLÈS (cont.)
El passatge de la vida a la mort advé sense dolor, encara que el moribund sembla debatre's sovint en l'agonia.

EL TESTAMENT D'UN BIBLIÓFIL ANGLÈS (cont.)
El passatge de la vida a la mort advé sense dolor, encara que el moribund sembla debatre's sovint en l'agonia.

EL TESTAMENT D'UN BIBLIÓFIL ANGLÈS (cont.)
El passatge de la vida a la mort advé sense dolor, encara que el moribund sembla debatre's sovint en l'agonia.

EL TESTAMENT D'UN BIBLIÓFIL ANGLÈS (cont.)
El passatge de la vida a la mort advé sense dolor, encara que el moribund sembla debatre's sovint en l'agonia.

GRANS MAGATZEMS DAMIANS
GRAN EXPOSICIÓ DE MODES, VESTITS I CAPELLS. ULTIMS MODELS DE PARIS :: GRAN SECCIÓ DE SASTRERIA, MIDA I CONFECCIÓ :: REBUDES LAS DARRERES NOVETATS
EXPOSICIO D'ARTICLES PER A TARDOR I HIVERN
Pera que el públic pugui convèncer-se de la intensa campanya en reducció de preus que aquesta casa ha emprès, en consignem a continuació alguns de presos a l'atzar.

Trous-seu anillop, des de ... 25' Ptes.	desempeñados des de ... 95' Ptes.
Bosset p. y sea, i nena, des de ... 6' "	Gabon ploma enana "gran" des de ... 120' "
Sacs curtera per a senyora i nena, des de ... 6' "	Capelles similars des de ... 2'35' "
Despatxadors, bona classe, des de ... 6'30' "	Capelles similars des de ... 1'35' "
Rebordes senyor argentat, dues tapes, des de ... 15' "	Guapeles "senyor" des de ... 13' "
Rebordes pulsera forma quadrada per a senyora, des de ... 10' "	Rebordes ras replets de miraguan, gènere superior, gènere mescla, gènere a ... 43' 50' "
Aguilles capells, models de París, a ... 3'50' 1'3	Impermeables negres xicot des de ... 53' "
Bracquets abrics i gravats des de ... 5' "	Impermeables estom, des de ... 70' "
Gorros Agnol Lion d'Or 2 litres ... 3'75' "	Capelles impermeables des de ... 1'30' "
Gorros Agnol Lion d'Or 1 litre ... 1'95' "	Capelles impermeables des de ... 1'35' "
Jors aigua nit, decorats al foc ... 3'75' "	Capelles impermeables des de ... 1'35' "
Copes Xampany, 10' 45' pessetes dotzena ... 9' Ptes.	Capelles impermeables des de ... 1'35' "
Copes Bala i París, vi, dotzena ... 8' "	Capelles impermeables des de ... 1'35' "
Copes Bala i París jerez daena ... 7' "	Capelles impermeables des de ... 1'35' "
Copes Cumi i París, vi, dotzena ... 6'60' "	Capelles impermeables des de ... 1'35' "
Vas de cul fort, aigua ... 9'35' "	Capelles impermeables des de ... 1'35' "
Vas de cul fort, vi ... 6'95' "	Capelles impermeables des de ... 1'35' "
Vaxelles de 73 peces decorades des de ... 150' Ptes. dotzena	Capelles impermeables des de ... 1'35' "
Tasses café, des de ... 1'150' Ptes. dotzena	Capelles impermeables des de ... 1'35' "
Tasses té, des de ... 14' Ptes. dotzena	Capelles impermeables des de ... 1'35' "
Tasses desdijuni, des de ... 22' Ptes. dotzena	Capelles impermeables des de ... 1'35' "
Vestits a mida, llaneta, estom o moltó, forrera 1,5 tall	Capelles impermeables des de ... 1'35' "

GRAN EXISTECIA EN LLANTUES PER A CEMENTIR'S EN LA SECCIÓ DE MOBLES, DESCOMPTES DE 30, 20 I 10 PER CENT
Ilei pel cent de descompte en la Secció de Gèneres de Punt
UNINGU MES BARAT!!

